



DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 11 sierpnia 2016 r.

Poz. 3310

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.312.2016 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 5 sierpnia 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym /Dz. U. z 2016 roku, poz. 446 / stwierdzam nieważność uchwały Nr XXV/180/2016 Rady Miejskiej w Dobrym Mieście z dnia 30 czerwca 2016 roku w sprawie uchwalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Dobre Miasto w poniższym zakresie:

- § 2 ust. 1 pkt 6, co do sformułowania „niezwłocznie po ich powstaniu”, § 16, § 17 ust. 2 pkt 3 i ust. 3

Uzasadnienie:

Rada Miejska w Dobrym Mieście w dniu 30 czerwca 2016 roku przyjęła na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 4 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2016 r., poz. 250) uchwałę XXV/180/2016 w sprawie uchwalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Dobre Miasto.

W ocenie organu nadzoru, uchwała Rady Miejskiej w zakwestionowanym zakresie, w sposób rażąco narusza prawo.

W **§ 2 ust. 1 pkt 6 uchwały** Rada przyjęła, iż właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku na terenie nieruchomości przez uprzążanie błota, lodu lub innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego niezwłocznie po ich powstaniu. Przytoczony przepis należy uznać za rażąco naruszający obowiązujące przepisy, gdyż określenie częstotliwości wykonywania ww. obowiązków nie zostało przewidziane w upoważnieniu wynikającym z art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (podobnie wyrok WSA w Poznaniu z 9.10.2013 r. sygn. akt: IV SA/Po 741/13). Również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach, w wyroku z dnia 9 lipca 2014 r., sygn. akt II SA/Gl 258/14 przyjął, iż art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b, w związku z art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku, nie upoważnia rady gminy do określania częstotliwości wykonywania tych obowiązków, ani też sposobu i miejsca gromadzenia błota, śniegu, lodu i zanieczyszczeń.

Natomiast w **§ 16 uchwały**, Rada nałożyła obowiązek na właścicieli zwierząt gospodarskich do usuwania odchodów zwierzęcych, pozostałości karmy lub ściółki pozostawionych na ulicach, placach i innych miejscach publicznych. Przedmiotowe uregulowanie wykracza poza upoważnienie z art. 4 ust. 2 pkt 7 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Na podstawie powyższego przepisu, rada gminy może wprowadzać tylko wymagania w zakresie utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym zakazy dotyczące ich utrzymywania na określonych obszarach lub poszczególnych nieruchomościach.

Ponadto Rada z przekroczeniem delegacji ustawowej, określonej w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, nałożyła w **§ 17 ust. 2 pkt 3 uchwały**, obowiązek przeprowadzenia deratyzacji każdorazowo, w przypadku wystąpienia populacji gryzoni na terenie nieruchomości. Zapis ten wprowadza bowiem upoważnienie bliżej nieokreślonego podmiotu do oceny potrzeb i terminu jej przeprowadzenia, gdy tymczasem taki obowiązek wynika z art. 22 ust. 1 pkt 2 ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, zgodnie z którym właściciel, posiadacz lub zarządzający

nieruchomością są obowiązani utrzymywać ją w należyтым stanie higieniczno-sanitarnym, w celu zapobieganiu zakażeniom i chorobom zakaźnym, w szczególności zwalczać gryzonie.

W § 17 ust. 3 uchwały Rada przyjęła, iż koszty przeprowadzenia deratyzacji obciążają właścicieli nieruchomości. Tymczasem ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w art. 4 ust. 2 pkt. 8 mówi wyłącznie o wyznaczaniu w regulaminie obszarów podlegających deratyzacji oraz terminów jej przeprowadzenia. W świetle brzmienia ww. przepisu należy przyjąć, iż przytoczone postanowienia regulaminu wykracza poza zakres upoważnienia gminy, wynikającego z art. 4 ust. 2 pkt. 8.

Mając powyższe na uwadze należało orzec jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

wz. WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO
Sławomir Sadowski
Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski